

הגלות כו', משא"כ בזמן בהמ"ק לא היו צריכים לתפלה בחשאי כי ה' הארת
הלבושים מחמת שלא ינום ולא ישן כו' וד"ל.

ברא³⁸ כרעא כאב גדול ברגל כו' ל' יראה כל זכורך כו' הנעל לפי הרגל הוא
ג"כ מהלך, שינה נעל שו' לגוף. ק"ש בקול רם, מערכי לב לאדם אשירה
לה', ומענה לשון בחשאי כו'.

(38) ברא כרעא: שורות אלו נרשמו בסוף עוד ע"ד ראשי פרקים שרשם כ"ק אדה"א
המאמר, וכנראה הם ראשי פרקים שרשם כ"ק בעת כתיבתו הדרושים בשה"מ תקס"ב ח"ב ע'
אדה"א בעת כתבו ההנחה של מאמר זה. וראה תקעט.

לעילוי נשמת

הרבנית רבת פעלים אשה יראת ה'

מרת **צבי' מרים** ע"ה

גורארי'

בת — יבלחט"א — הרה"ג הרה"ת **יצחק הכהן** שליט"א

הענדל

שלוחה של כ"ק אדמו"ר זי"ע קרוב לשלשים ושש שנה

עסקה במילוי שליחות במרץ ובמס"נ

ובמיוחד במבצע חינוך וטהרת המשפחה

ורבים השיבה מעון

נפטרה ביום ד' פ' אמור, י"ב אייר, ה'תשס"ו

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס על ידי ולזכות משפחתה שליט"א

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
עשרים ושתים

היכל
שלישי

מאמר מה יפו פעמיר

מכ"ק אדמו"ר הזקן
הרב רבי שניאור זלמן מליאדי
(בעל התניא והשו"ע)
זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

יוצא לאור בפעם הראשונה

על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים ושבע לבריאה

וזהו כיו³⁰ לאדם מערכי לב, פי' לאדם דלעילא יעריכו מלמטה למעלה ויעוררו הכוונה שבלב העליון בחי' פנימי' המדות ולא חסד דרועא לבד כו', וענין לאדם כמו אשיריהי³¹ לה' כו' שהוא מלמטה למעלה והם פסודי' שמזמרים אל ה' מלמטה למעלה וד"ל.

ואמנם מדריגה הג' בחי' שינה שאינו מתעורר כו' זהו כאשר אין כח בתחתונים להעלות מ"ג, ואז מה' מענה לשון כמ"ש ה'³² שפתי תפתח כו' והוא ענין התפלה, פי' להיות כי יש ב' מיני דיבור, דיבור שלאחר כוונת הלב שזה הדיבור עושה התפעלות גדולה לשומעו והוא היוצא מתוכו ונקודתו של הלב כמו המדבר בקשתו לפני אדונו מתוך הנקודה שבלבבו, הנה יערכו הדבורים באוני אדונו עד שמתהפך מן הקצה לקצה מרוגז הגדול שהי' לו עליו לרחמים ואהבה גדולה כו' אבל דיבור בחשאי הוא ההוראה שאין כח בלבבו כלל להוציא דיבורים ולא יעורר כלל את לב האדון כו', אמנם זאת גופא יתרון מעלתו על אשר הוא נשפל כ"כ לפני האדון עד שאין לו כח לדבר ולהצדיק נפשו ויאמר לו מה אדבר אין³³ מלה בלשוני לפייסך כו', אז יתעורר במאד רחמי האדון עליו עד אשר יראה לו אהבה ורחמנות ויחזקנו לומר דבר דבריך כו', ואז לא ידבר מצד עצמו כלל כו' רק מחמת חיזוק שחזקו אדונו באהבה ורחמנות כו' וד"ל.

כמ"כ צלותא³⁴ בחשאי דוקא להורות גודל השפלות והשתחוואה כו' עד שאין בנו כח להוציא דיבור מתוך הכוונה רק מה' מענה לשון והוא יפתח שפתי כו', דהיינו שה' הוא המעורר אתדל"ת ג"כ כמ"ש³⁵ למעלה בענין עושה נפלאות כו', ולכן פי' יגיד תהלתך, פי' יגיד³⁶ בלה"ק הוא דבר שכבר ישנו במקום זה ואי'צ אלא להוליכו ולהמשיכו לכאן כמו הגרת המים ממקום למקום יקרא בשם הגד"ה והמשכה כו' ובעל³⁷ כנפים יגיד כו' וכן פי' יגיד תהלתך דהיינו התפלה שהוא שלך כו' ומאחר שאתה הפלא ועושה נפלא כו' יגיד פי' מה שכבר ישנו כו' וד"ל.

ועתה יובן לשון לאדם מערכי לב בהיפוך מה שיהי' הערכה והזמנה לעשות את הלב העליון בפנימי' הכוונה לא מצד הקול שמלמטה המעורר כו' אלא יהי' נערך מלמעלה למטה כי ה' הוא המענה את הלשון ויפתח שפתי המקבל בזמן

(35) כמ"ש למעלה בענין עושה נפלאות: תהלים קלו, ד. ראה מאמרי אדה"ז כתובים ח"א ע' קכו ואילך.
(36) יגיד . . . ולהמשיכו: ראה גם סידור שער חג המצות רפו, ד. סה"מ תקס"ג ח"ב ע' תרסב.

(37) ובעל כנפים יגיד: קהלת י, כ.

(30) כי לאדם מערכי לב: משלי טז, א.
(31) אשירה לה': בשלח טו, א.
(32) ה' שפתי תפתח: תהלים נא, יז.
(33) אין מלה בלשוני: לשו הפסוק תהלים קלט, ד.
(34) צלותא בחשאי: ראה שו"ע אדה"ז הל' תפלה סק"א, ס"ב"ד. הנסמן במאמרי אדה"א בראשית ע' צט.

(37) ובעל כנפים יגיד: קהלת י, כ.

פתח דבר

לקראת יו"ד שבת, יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, הננו מוציאים לאור את המאמר ד"ה „מה יפו פעמיך“, מאת כ"ק אדמו"ר הזקן.

מאמר זה נדפס כאן בפעם הראשונה, מתוך כתבי"ד מעתיקים הכוללים מאמרי כ"ק אדמו"ר הזקן.

*

לתועלת הלומדים ומעיינים הוספנו בשולי הגליון מראי מקומות וצייונים – נערכו ע"י הרה"ת ר' גבריאל שי' שפירא והרה"ת ר' אלי' שי' מטוסוב.

מערכת „אוצר החסידים“

עש"ק פ' בא, ה'תשס"ז
ברוקלין, נ. י.

MA YOFU PAAMAYICH

Copyright © 2007 by

“KEHOT” PUBLICATION SOCIETY

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 774-4000 / Fax 774-2718

Order Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213

(718) 778-0226 / Fax 778-4148

www.kehotonline.com

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch, Inc.

All rights reserved.

Manufactured in the United States of America

ובהיותם עומדים לפני ה' במקדש בשעת החג כתיב יראה¹⁴ כל זכורך את פני ה' אלקיך דהיינו אף שהיו בהם כמה בנ"א שלא היו משיגים כלל גדולת ה' והייתה עבודתם באמונה פשוטה לבד כו', עכ"ז בעת עמדם שם היו בבחי' ביטול¹⁵ והשתחוואה לפני ה' ממש כמו הראשים שבהם, אך הם לא ידעו מזה כמו שלא ירגיש הרגל בחיות הדק שבראש אשר ישנו ממש ברגלים רק שהם בטלים וטפלים לגבי הראש כו', ובאמת נעוץ התחלה בסוף ממש והיו לאחדים כו', וזהו ג' רגלים דכללות נש"י תחוג לי שהמה בטלים לחג דלעילא כביטול הרגל לגבי הראש, וזהו יראה כל זכורך את פני ה' ממש וד"ל.

והנה מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, להיות כי ברא כרעא דאבוה, וכמו שהרגל שוה לראש כן פעמיך בשעה שעולים לרגל כל זכורך יראה לפני ה' כנ"ל, והיינו בזמן שהי' בהמ"ק קיים אבל עתה שנפלו בגלות בטרדות רבות כו', ואז אין עמידתם לפני ה' כעמידת הרגל בבחי' ביטול והשתחוואה כו', אלא הם בחי' נפרד לעצמו כמו שהנעל¹⁶ הוא לבוש הרגל ולא ירגיש כאב כלל כשיכוהו בנעלו לפי שהוא נפרד ואינו מעצם הגוף כלל, אבל עכ"ז הנעל לבדו לא יהלך ויתנענע בעצמו ממקום למקום רק עפ"י אופן ההליכה והתנועה אשר הרגל יניענו אנה ואנה, ונמצא שאף לעיני בשר יראה שהנעל הוא המהלך ולא הרגל אבל באמת הרגל הוא המהלך והוא מניע את הנעל כו', ואין זה אלא כאשר יהי' הנעל למדת הרגל לא לגרוע ולא להוסיף אז יתנענע בניענוע הרגל ולא ישאר לעצמו כו', אבל אם אין למדת הרגל בארכו ורחבו הנה יפול מן הרגל וישאר בארץ כו', כן עד"מ מה יפו פעמיך אף בהיותך בנעלים ולבושים בחי' נפרד אלא שמגביר עצמו לעלות ולהדבק בה' אחד, ולפי שהלבוש והנעל מתנהג הוא עפ"י הרגל אם הוא למדתו ולא יפרד לעצמו כו', כן גם עתה אחרי¹⁷ ה' ילכו כל נש"י ולא יפרדו ח"ו מפני הליכות אלי מלכי כו' בחי' נה"י שבמל' דאצי' ההולכים תמיד לפני ה' ממש וד"ל, מפני שגן נעול אחותי כלה מן אחיות חיצוני' ואז גם נעלם הוא בלבושים לפי אופן מדת הרגל ברמ"ח מ"ע ושמירת ל"ת ולכן יכולים לעלות גם הם לפני ה' ע"י הרגל וד"ל.

והנה בזמן שבהמ"ק הי' קיים לא הי' שינה לפני המקום לא ינום ולא ישן כו', ולכן ביטל יוחנן כה"ג את המעוררים עורה למה תישן כו'. להבין זה להיות כי מבואר במ"א¹⁸ בענין הנסירה דהיינו ענין תרדמה¹⁹ נפלה על האדם דלעילא שהן הן גבורותיו ועליותיו אל העצמות, וכמשל השינה באדם התחתון

14 יראה כל זכורך את פני ה' אלקיך: פ' ראה גם שערי תשובה ח"ב. חינוך לז, ג.
15 ראה טז, טז.
16 ביטול והשתחוואה לפני ה' ממש: ראה סידור עם דא"ח שער החנוכה רעו, ג. לקו"ת ברכה צח, ב.
17 אחרי ה' ילכו: הושע יא, י.
18 במ"א בענין הנסירה: ראה הנסמן במאמרי אדה"א דברים ח"ד ע' אישפ.
19 תרדמה נפלה על האדם: ראה לך טו, טז.
16 שהנעל הוא לבוש . . ואינו מעצם יב.

שכל כחות נפשו מתעלים אל פנימיותו, ואמנם בזאת יתרון מעלת הניעור משינתו שכאשר יפגע זולתו אף בנעלו שעל רגלו ויטנפנו יהי' שוה אצלו כמו כאשר יפגע בפנימיות נפשו ברצונו וחכמתו כשיעשה דבר נגד נקודת הרצון לאותו הדבר וכדומה, מפני שכשהוא ניעור מן השינה אז מאיר בגופו גדלות השכל ויוכל להשכיל שהעדר רצונו א' הוא בין שיהי' בדבר גבוה או בדבר נמוך, דהיינו מה שיכהו בנעלו או יטנפנו וכדומה, אף שהנעל הוא נפרד מעצמותו ולא ירגיש כאב כלל עכ"ז כוונת זולתו בזה הוא לעשות דבר שנגד רצונו לבד, ואם לא יוכל לעשות בדבר הגבוה כמו בגופו יכהו בנעלו כו' וכשגדלות השכל מאיר בו ישכיל זאת וירגז מאד מאד כמו כאשר יכוהו בגופו ממש ולא יהי' הפרש ביניהם כלל וד"ל.

אמנם בשעת השינה שהוא הסתלקות השכל אל העצמות ובגוף לא יאיר כ"א קסטא²⁰ דחיותא לבד כמ"ש במ"א, הנה כל מה שיעשה זולתו בנעלים ולבושים לא ירגיש כלל שזהו העדר רצונו רק כאשר יכהו בגופו או ירגיש וירגז מאד מפני שאף לגבי עצמותו זוהי עלייתו בהסתלקות השכל אל העצמות, אבל לגבי לבושו זוהי ירידה גדולה שלא יאיר בהם השכל כלל ולא ישכיל שזהו נגד רצונו ממש וד"ל.

ונמצא מובן שמה שמאיר בכלי הגוף גדלות השכל אף שהיא ירידה מן העצמות אבל היא עלי' לגבי הלבושים במה שיהיו שוים ממש אל הגוף והפנימי', שהרי יוכל להשכיל שנגד הרצון בלבושים הוא שוה ממש לנגד הרצון בפנימי' הנפש וד"ל.

ועפ"י משל זה יובן למשכיל למעלה בענין תרדמה שעל האדם העליון דאצי' וכלים דאצי' הם בחי' עור ובשר כו' הנק' גופא²¹ דמלכא חסד דרועא ימינא, פ' דרועא הוא כמשל היד הגשמי באדם התחתון שאינו החסד רוחני שבלב הרוחני אלא שהוא הוראה לבד על החסד שמן הלב בהיותו נותן ההשפעה בידו להחיות רוח שפלים כו' וד"ל. ומן בחי' גופא שלמדות דאצי' שהם ל' כלים הם מקוריים לבי"ע הנקראים לבושי²² דמכסי' על גופא כמ"ש אליהו, וכללות נש"י הם בחי' רגלים לגבי גופא, והוא בחי' מל' דאצי' שבזמן הגלות כתיב ותגל²³ מרגלותיו ותשכב כו', לכן אף שגוים²⁴ מרקדין בהיכלו וישראל משועבדים בכל מיני שעבוד להיות שהם בחי' נעל לגבי רגליו (כמ"ש בר"מ שכיתא נעלא דקוב"ה והיינו כשהיא מתעלמת בלבושים דבי"ע והוא ענין ותגל מרגלותיו כו', וכשהיא בבחי' אצי' נקראת רגל כנ"ל בענין ג' רגלים תחוג לי וד"ל).

20 קסטא דחיותא: זר לך פג, א. לקו"ת אמור לא, ב. ובהמ"מ לשם.
21 גופא דמלכא חסד דרועא ימינא: ראה ת"ז בהקדמה יז, א.
22 לבושי' דמכסיי' על גופא כמ"ש אליהו: ראה תקו"ז שם.
23 ותגל מרגלותיו ותשכב: רות ג, ז.
24 שגוים מרקדין בהיכלו: יומא סט, ב.